

מלכויות זיכרונות שופרות

1. ראש השנה לב, ב

"אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבונו של עולם מפני מה אין ישראל אומרים שירה [=אמירת הלל] לפניך בראש השנה וביום הכפורים? אמר להם: אפשר מלך יושב על כסא דין וספרי חיים וספרי מתים¹ פתוחין לפניו, וישראל אומרים שירה?"

1א. רמב"ם, פרוש המשניות, ר"ה

לפי שאין קוראין הלל לא בראש השנה ולא ביום הכפורים, לפי שהם ימי תפילה והכנעה לפני ה', ויראה ממנו, וניסה אליו, ותשובה, ותחינה, ובקשת מחילה. ואין ראוי במצבים כאלה לשמוח וְלְשִׂישׁ.

2. הקיפאון הגדול ומות החום

הקיפאון הגדול הוא תרחיש שבו יקום תקדם לעבר האפס המוחלט. תרחיש זה מסתמן כיום כהיפותזה המובילה. בתרחיש זה מלאי הגז הנחוץ להתהוות כוכבים יאזל. היקום יהפך בהדרגה לחשוך יותר ויותר. לבסוף חורים שחורים יהוו את רוב העצמים בחלל, אך גם הם, עקב פליטה של קרינת הוקינג, יעלמו לבסוף והיקום יגיע לטמפרטורה מינימלית סופית.

3. מקבת מ-5 ת-5

מחר, ועוד מחר, ועוד מחר. ויזחל אט – אט הזמן מיום ליום עד דף האחרון בלוח כל זמנים אוכל ימי עברו האירו רק הדרך ולקבר הפעור... דעך הנר... אחיים הם צל עובר, מוקיון עלוב המקפץ שעה על הבימה ומתנדף... הם אך מעשיה של מפגר: גיבוב של שצף – קצף רק משמעות איננה...

4. אלבר קאמי, "המיתוס של סזיפוס"

, ישנה רק שאלה פילוסופית אחת רצינית, והיא איבוד-עצמי-לדעת. לשפוט האם החיים ראויים או אינם ראויים שנחיה אותם פירושו לענות על השאלה הבסיסית של הפילוסופיה.

"The Ethics of Suicide" Oxford University Press 4a

הרטמן מתנגד להתאבדותו של הפרט כמעשה אנוכי ונתון לגינוי מבחינה אתית, אך הוא טוען לשחרורו של הלא-מודע מסבלו, כאשר האנושות, כל האנושות, בכל מקום תתאחד בהבנה הקולקטיבית שבאי קיומה הסבל הזה יפסק.

5. מכתב, יוני, ענז' 16-21

אני נולד חי, ואפלו יוצר – אך לבסוף מת. אהפוך לעפר, למדרס רגלם של אחרים, שימותו גם הם כדי להמשיך מעגל, של חיים ומות. מדוע אני חי ומדוע אני נולד? הרי טוב יותר היה, שלא להולד כלל! כוח החיים דוחף אותי להוסיף ולהתקיים. אולי הסבה היחידה, שאני חי, היא לנסות למצוא תשובה לשאלה המציקה זאת...

5א. מכתב, יוני, ענז' 16-21

האדם אינו חי לעולם ועליו לנצל במדת יכלתו את תקופת חייו עד תמס. איני רוצה להגיע לגיל מסים, להסתכל סביב ולגלות פתאים שלא יצרתי דבר, שאני וכל שאר בני האדם שאציס ורצים כמו חרקים, אצוא ושוב, ולעולם אינם עושים דבר, חוזרים על שגרת חייהם ויורדים אלי קבר בהשאירם צאצאים, שרק יחזרו על הלא כלומיות שלהם עצמם."

6. שבת הארץ / הקדמה

סגולתה של כנסת-ישראל היא, שהיא מסתכלת על ההווה כולה באספקלריא המאירה של קודש; בכל עז-חייה היא מכרת, שהחיים שוים הם את ערכם רק באותה מדה שהם אלהיים, וחיים שאינם אלהיים אינם שוים לה מאומה... "ואתם הדבקים בה' אלהיכם, חיים כולכם היום".

7. תהילים ב, יא

עָבְדוּ אֶת ד' בְּיַרְאָה וְגִילוּ בְּרַעְדָּה